

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตผักปลอดสารพิษ ต. โป่งแยง อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่ เริ่มมีการก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2538 ดำเนินการผลิตผักปลอดสารพิษในพื้นที่ 2.5 ไร่ มีสมาชิก 6 ราย ใช้มุ้งตาข่ายในล่อน 10 หลัง และในปี 2542 มีสมาชิกทั้งหมด 42 ราย ทำการผลิตผักปลอดสารพิษในพื้นที่ 53.08 ไร่ โดยแยกเป็นพื้นที่ผลิตในมุ้งตาข่ายในล่อน 20.13 ไร่ จำนวนมุ้ง 54 หลัง พื้นที่นอกมุ้งตาข่ายในล่อน 32.95 ไร่ ผักที่สำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมส่งเสริมได้แก่ กระน้ำ กวางตุ้ง ปวยเล้ง ผักกาดขาวปลี กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก และสลัดแก้ว นอกจากนี้เกษตรกรยังผลิตผักอื่น ๆ ด้วย เช่น ช่อเต้ ผักกาดหางหงส์ บล๊อคโคลี พริกยักษ์ ถั่วฝักยาว ถั่วแขก เป็นต้น ส่วนด้านการตลาด ผักปลอดสารพิษของอำเภอแม่ริมนั้น จะมีผู้ประกอบการ คือ เกษตรกรผู้ผลิตผัก และผู้รวบรวมท้องถิ่น เกษตรกรผู้ผลิตจะได้รับการส่งเสริมจากหน่วยป้องกันและกำจัดศัตรูพืชที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ โดยให้ความรู้แก่เกษตรกร และให้มุ้งตาข่ายในล่อน เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว เกษตรกรจะต้องนำผลผลิตขายให้ผู้รวบรวมในท้องถิ่น ปัจจุบันประธานกลุ่มจะเป็นผู้รวบรวมผลผลิตทั้งหมดแยกออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกจะบรรจุลงในถุงพลาสติกใส มีข้อความและสัญลักษณ์ของอำเภอแม่ริม แล้วส่งจำหน่ายร้านในจังหวัดเชียงใหม่ อีกส่วนหนึ่งจะส่งจำหน่ายที่กรุงเทพฯ ในลักษณะบรรจุถุง ตะกร้า หรือกล่อง

ด้านปัญหาในการผลิตผักปลอดสารพิษส่วนใหญ่เกษตรกรผู้ผลิตจะให้ความสำคัญกับเมล็ดพันธุ์ผักมีคุณภาพไม่ดี และขาดแคลนปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย และสารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เนื่องจากมีราคาแพง สำหรับปัญหาทางเทคนิคการผลิต ผู้ที่ผลิตผักกางมุ้งก็จะมีปัญหาเรื่องมุ้งได้รับความเสียหายจากลม ส่วนผู้ผลิตผักนอกมุ้งจะประสบกับปัญหาแมลงศัตรูพืชมารบกวน บางครั้งผลผลิตเสียหาย ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเงินทุนพบว่า เกษตรกรจะไม่ค่อยมีปัญหาเนื่องจากการแก้ไขและป้องกันเช่น จะผลิตผักโดยใช้ปุ๋ยหมักและปุ๋ยคอกเป็นส่วนใหญ่ มีการใส่ปูนขาวเพื่อปรับสภาพดิน และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบธรรมชาติ เช่น สารสะเดา ทางด้านเงินทุน ส่วนใหญ่ก็จะใช้เงินของตนเองเป็นหลัก ปัญหาที่พบบ้างก็คือ เงินทุนของตนเองไม่เพียงพอ ถ้าเงินทุนไม่เพียงพอก็จะลดปัจจัยการผลิตลง ส่วนปัญหาทางด้านการตลาดที่เกษตรกรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ

การตลาดยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เนื่องจากราคาผักจะมีราคาสูงกว่าผักธรรมดา กลุ่มที่บริโภคผักจะมีน้อยกว่าผักธรรมดา

ผลการศึกษาผลตอบแทนทางการเงินในการผลิตผักปลอดสารพิษแบบกางมุ้งซึ่งแยกเป็นผักทุกชนิดในพื้นที่ 1 มุ้ง (1 งาน) คื่นห่าน กวางตุ้ง ปวยเล้ง ผักกาดขาวปลี กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก และสลัดแก้ว โดยใช้อัตราคิดลด (discount rate) 7 % พบว่า ระยะเวลาคืนทุน (payback period) เท่ากับ 0.93 ปี 1.54 ปี 1.99 ปี 0.64 ปี 0.82 ปี 1.76 ปี 0.7 ปี และ 1.37 ปี ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 37,529.95 บาท 22,372.96 บาท 17,242.22 บาท 50,207.84 บาท 42,555.46 บาท 19,557.95 บาท 49,306.23 บาท และ 25,249.31 บาท ตามลำดับ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.7, 1.03, 1.01, 2.05, 1.95, 1.01, 2.11 และ 1.08 ตามลำดับ และอัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) เท่ากับ 125.14 % 10.27 % 7.55 % 312.66 % 194.03 % 8.25 % 320.99 % และ 22.55 % ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเห็นว่า NPV มีค่ามากกว่าศูนย์ BCR มีค่าเท่ากับหรือมากกว่าหนึ่ง และ IRR มีค่ามากกว่า 7 % ดังนั้นการผลิตผักกางมุ้งจะแยกชนิดของผักหรือรวมผักภายใน 1 มุ้ง หรือ 1 งาน จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน และหากพิจารณาจาก NPV การผลิตปวยเล้งจะให้ผลตอบแทนมากที่สุด เมื่อพิจารณาระยะเวลาคืนทุน ปวยเล้งก็ให้ระยะเวลาคืนทุนเร็วที่สุดเช่นกัน

ส่วนผลการศึกษาผลตอบแทนทางการเงินในการผลิตผักปลอดสารพิษแบบนอกมุ้งก็มีการแยกลักษณะการผลิตเช่นเดียวกับผักกางมุ้งได้แก่ ผักทุกชนิดในพื้นที่ 1 งาน คื่นห่าน กวางตุ้ง ปวยเล้ง ผักกาดขาวปลี กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก และสลัดแก้ว โดยใช้อัตราคิดลด (discount rate) 7 % พบว่า ระยะเวลาคืนทุน (payback period) เท่ากับ 0.88 ปี 1.36 ปี 1.95 ปี 0.64 ปี 0.68 ปี 1.47 ปี 1.00 ปี และ 1.04 ปี ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 36,381.81 บาท 23,213.39 บาท 15,990.8 บาท 50,061.07 บาท 46,778.39 บาท 21,293.81 บาท 31,592.29 บาท และ 30,623.53 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.60, 1.07, 1.01, 1.79, 2.17, 1.13, 1.55 และ 1.28 ตามลำดับ และอัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) เท่ากับ 121.27 % 15.61 % 7.45 % 286.87 % 472.16 % 18.18 % 53.68 % และ 50.89 % ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเห็นว่า NPV มีค่ามากกว่าศูนย์ BCR มีค่าเท่ากับหรือมากกว่าหนึ่ง และ IRR มีค่ามากกว่า 7 % ดังนั้นการผลิตผักนอกมุ้งจะแยกชนิดของผักหรือรวมชนิดของผักภายในพื้นที่ 1 งาน จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มที่กับการลงทุน และหากพิจารณาจาก NPV การผลิตปวยเล้งจะให้ผลตอบแทนมากที่สุด เมื่อพิจารณาระยะเวลาการคืนทุนปวยเล้งก็ให้ระยะเวลาการคืนทุนเร็วที่สุดเช่นกัน และปวยเล้งที่ผลิตในมุ้งจะให้ผลตอบแทนมากกว่าที่ผลิตนอกมุ้ง ส่วนระยะเวลาคืนทุนทั้งการผลิตในมุ้งและนอกมุ้งจะเท่ากัน

การวิเคราะห์ความไวตัว (sensitivity analysis) จะวิเคราะห์เฉพาะลักษณะที่ผลิตแบบรวม ผักหลายชนิดใน 1 งาน หรือ 1 มุ้ง ของผักกางมุ้งและผักนอกมุ้ง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการผลิตลักษณะนี้ ในการวิเคราะห์จะกำหนดข้อสมมติ 3 กรณี คือ

กรณีที่ 1 กำหนดให้ต้นทุนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 5 % ราคาและปริมาณผลผลิตคงที่ ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยใช้อัตราคิดลดเดิมคือ 7 % มีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 1.01 ปี และ 0.95 ปี ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.60 และ 1.48 ตามลำดับ ส่วนอัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) เท่ากับ 95.35 % และ 89.29 % ตามลำดับ เมื่อต้นทุนเพิ่มสูงขึ้นทำให้ NPV และ BCR ลดลง ระยะเวลาคืนทุนมากกว่าเดิม แต่เมื่อพิจารณาค่า IRR แล้ว ยังมีค่ามากกว่าอัตราคิดลด (7 %) และ NPV มีค่ามากกว่าศูนย์ BCR มีค่ามากกว่าหนึ่ง ดังนั้นการผลิตผักปลอดสารพิษทั้ง 2 ลักษณะจึงควรค่าแก่การลงทุน

กรณีที่ 2 กำหนดให้ราคาผลผลิตลดลง 5 % ต้นทุนและปริมาณผลผลิตคงที่ โดยใช้อัตราคิดลด 7 % เท่าเดิม มีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 1.01 ปี และ 0.87 ปี ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 34,556.79 บาท และ 36,868.78 บาท ตามลำดับ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.60 และ 1.78 ตามลำดับ ส่วนอัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) เท่ากับ 94.5 % และ 56.08 % ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าราคาลดลงทำให้รายได้ลดลงด้วย มีผลทำให้ NPV และ BCR ลดลง ส่วนระยะเวลาในการลงทุนมากกว่าเดิม แต่ IRR ก็ยังมีค่ามากกว่าอัตราคิดลด (7 %) NPV มีค่ามากกว่าศูนย์ BCR มีค่ามากกว่าหนึ่ง ดังนั้นการลงทุนผลิตผักปลอดสารพิษทั้ง 2 แบบ จึงสมควรลงทุนต่อไป

กรณีที่ 3 กำหนดให้ปริมาณผลผลิตเปลี่ยนแปลงลดลง 5 % ต้นทุนและราคาผลผลิตคงที่ โดยอัตราคิดลดคงเดิม 7 % ทำให้รายได้ลดลง มีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 1.01 ปี และ 0.9 ปี ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 34,572.74 บาท และ 35,391.66 บาท ตามลำดับ อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.60 และ 1.71 ตามลำดับ ส่วนอัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) เท่ากับ 94.64 % และ 134.13 % ตามลำดับ แม้ว่าจะใช้เวลาคืนทุนมากกว่าเดิม แต่เมื่อพิจารณา IRR แล้ว ยังมีค่ามากกว่าอัตราคิดลด 12 % และ NPV มีค่ามากกว่าศูนย์ BCR มีค่ามากกว่าหนึ่ง ดังนั้นการผลิตผักปลอดสารจะลงทุน เพราะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

เมื่อเปรียบเทียบด้านต้นทุนการผลิตของการผลิตผักปลอดสารพิษแบบกางมุ้งและแบบนอกมุ้ง พบว่า ผักที่ควรมีการส่งเสริมให้มีการผลิตแบบกางมุ้งเนื่องจากมีต้นทุนรวมและต้นทุนต่อกิโลกกรัมต่ำ ได้แก่ การรวมผักทุกชนิดใน 1 มุ้ง ปวยเล้ง กะหล่ำปลี และกะหล่ำดอก ส่วนผักที่ควรส่งเสริมให้มีการผลิตนอกมุ้ง ได้แก่ กวางตุ้ง สำหรับคะน้า ผักกาดขาวปลี และสลัดแก้ว จะผลิตแบบใดนั้นแล้วแต่ผู้ผลิตจะพิจารณาตามความเหมาะสม ส่วนการเปรียบเทียบทางด้านรายได้

นั้น ผักที่ควรส่งเสริมให้มีการผลิตแบบกางมุ้ง ได้แก่ การรวมผักทุกชนิดใน 1 มุ้ง กวางตุ้ง และ กะหล่ำดอก เนื่องจากมีรายได้ทั้งหมด ผลตอบแทนสุทธิที่เป็นเงินสด และผลตอบแทนสุทธิที่หัก ค่าเสื่อมราคาสูงกว่าการผลิตแบบนอกมุ้ง และผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตแบบนอกมุ้ง ได้แก่ ผักกาด ขาวปรี และสลัดแก้ว เนื่องจากมีรายได้ทั้งหมด ผลตอบแทนสุทธิที่เป็นเงินสด และผลตอบแทน สุทธิที่หักค่าเสื่อมราคาสูงกว่าการผลิตแบบกางมุ้ง สำหรับ คะน้า ปวยเล้ง กะหล่ำปรี จะผลิตแบบ กางมุ้งหรือนอกมุ้ง ควรพิจารณาว่าจะเลือกผลิตแบบใดตามความเหมาะสมของผู้ผลิตเอง

การเปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงิน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุน ถ้าพิจารณา จากระยะเวลาคืนทุน (payback period) แล้ว ผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตแบบกางมุ้ง ได้แก่ กะหล่ำ ดอก ส่วนผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตนอกมุ้ง ได้แก่ การผลิตผักทุกชนิดในพื้นที่ 1 งาน คะน้า กวางตุ้ง ปวยเล้ง ผักกาดขาวปรี กะหล่ำปรี และสลัดแก้ว ถ้าพิจารณาด้านมูลค่าปัจจุบันของผล ตอบแทนสุทธิ (NPV) ผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตแบบกางมุ้ง ได้แก่ การผลิตผักทุกชนิดใน 1 มุ้ง กวางตุ้ง ปวยเล้ง และกะหล่ำดอก สำหรับผักที่ควรส่งเสริมให้มีการผลิตแบบนอกมุ้ง ได้แก่ คะน้า ผักกาดขาวปรี กะหล่ำปรี และสลัดแก้ว แต่ถ้าพิจารณาทั้งระยะเวลาคืนทุน (payback period) และมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) พร้อมกันแล้ว ผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตแบบกาง มุ้ง คือ กะหล่ำดอก และผักที่ควรส่งเสริมให้ผลิตแบบนอกมุ้ง คือ คะน้า ผักกาดขาวปรี กะหล่ำ ปรี และสลัดแก้ว และเมื่อพิจารณาถึงอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) และอัตราผลตอบแทน การลงทุน (IRR) พบว่า การผลิตผักทุกชนิดในแต่ละแบบสามารถทำการลงทุนได้ทั้งหมด เพราะ BCR มีค่าเท่ากับหรือมากกว่าหนึ่ง และ IRR มีค่ามากกว่า 7% (สรุปรายละเอียดตาราง 6.1)

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) การผลิตผักปลอดสารพิษของกลุ่มเกษตรกร ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ ในแบบกางมุ้งและนอกมุ้งนั้นยังให้ผลตอบแทนเป็นที่เหมาะสม สมควรส่งเสริมให้ เกษตรกรมีการผลิตต่อไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะไปส่งเสริมในพื้นที่อื่น ๆ ที่สามารถทำ การผลิตผักได้ต่อไป เพราะนอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ผลิตแล้ว ยังช่วยลดมลภาวะ เป็นพิษของสิ่งแวดล้อม และไม่เป็นอันตรายต่อผู้ผลิตและผู้บริโภคด้วย

2) ในการผลิตผักปลอดสารพิษทั้งแบบกางมุ้งและนอกมุ้ง ผู้ผลิตจะผลิตผักชนิดใดนั้นขึ้น อยู่กับความพร้อมของผู้ผลิตแต่ละราย เช่นผู้ผลิตรายที่มีทุนน้อยก็อาจเลือกผลิตผักชนิดที่มีต้นทุนต่ำ หรือผู้ผลิตที่ต้องการได้ผลตอบแทนสูงก็เลือกผักที่ให้ผลตอบแทนสูง เป็นต้น แต่ผู้ศึกษามีความ

เห็นว่าควรจะมีผลผลิตผักหลาย ๆ ชนิดภายใน 1 มุ้งหรือพื้นที่ 1 งาน ถึงแม้ว่าผลตอบแทนจะไม่สูงที่สุด แต่ถ้ามองทางด้านความเสี่ยงทางการตลาดแล้วจะมีน้อยกว่า เนื่องจากตลาดแต่ละวันต้องการผักหลาย ๆ ชนิดไม่เฉพาะเจาะจงผักชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น ถ้าทำการผลิตผักชนิดเดียวอาจจะจำหน่ายไม่ทันผักเกิดการเน่าเสียสร้างความเสียหายให้กับผู้ผลิตได้

3) เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของผักกางมุ้งและผักนอกมุ้ง ปรากฏว่า การผลิตผักทั้งสองแบบจะมีต้นทุนและผลตอบแทน ตลอดจนการใช้ปัจจัยการผลิตไม่ต่างกันมากนัก จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าการผลิตผักปลอดสารพิษแบบใดจะดีกว่ากัน

4) การผลิตผักปลอดสารพิษของเกษตรกรแบบกางมุ้งนั้นเกษตรกรจะได้มุ้งจากสำนักงานงานเกษตรอำเภอแม่ริม จากการศึกษาพบว่าเมื่อไม่คิดค่ามุ้ง ผลตอบแทนจากการผลิตผักทั้งแบบกางมุ้ง และนอกมุ้งไม่ต่างกันมากนัก จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า ถ้าในอนาคตเกษตรกรต้องซื้อมุ้งเองแล้ว ผลตอบแทนจากการผลิตน่าจะลดลง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องน่าจะหาวิธีส่งเสริมด้านการผลิตให้ใช้ปัจจัยการผลิตให้น้อยลง หรือพยายามเพิ่มผลผลิตต่องานในการผลิตให้มากที่สุด

5) ด้านการดำเนินงานของกลุ่มสมาชิก พบว่าน่าจะมีการสร้างความเชื่อมั่นในระบบการจำหน่ายและระบบการดำเนินงานให้น่าเชื่อถือมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันสมาชิกบางรายขายผลผลิตให้กับบุคคลอื่นซึ่งไม่ขายให้กับกลุ่ม ทำให้ระบบการดำเนินการของกลุ่มเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

6) จากที่ได้ทำการศึกษาด้านทุน ผลตอบแทนทางการเงินของการผลิตผักปลอดสารพิษของกลุ่มเกษตรกร ต. โป่งแยง อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่ พบว่าในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สมาชิกเกษตรกร ส่วนใหญ่เกษตรกรจะไม่มีงบจดบันทึกข้อมูลไว้ ดังนั้นจึงควรแนะนำให้เกษตรกรมีการจดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนต่าง ๆ และปริมาณผลผลิต เพื่อจะได้วิเคราะห์ต้นทุนที่แท้จริงได้

6.3 ข้อจำกัดทางการศึกษา

1) การใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ปี 2542 คือร้อยละ 7 ต่อปี มาเป็นอัตราคิดลด (discount rate) ในการหาผลตอบแทนทางการเงินนั้น ผลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมฝากเงินและกู้เงินจาก ธกส. สหกรณ์การเกษตร หรือสหกรณ์ตามหมู่บ้านต่าง ๆ มากกว่าธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นควรใช้อัตราดอกเบี้ยจาก ธกส. หรือสหกรณ์ต่าง ๆ มาเป็นอัตราคิดลด (discount rate) ผลที่ได้จะใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

2) การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้คิดค่ามุ้งตาข่ายในล่อน เนื่องจากเกษตรกรได้รับมุ้งจากสำนักงาน เกษตรอำเภอแมริม ต้นทุนที่ได้จึงต่ำกว่าความเป็นจริง ดังนั้นถ้ามีผู้สนใจจะศึกษาครั้งต่อไปควรจะ คิดต้นทุนของมุ้งตาข่ายในล่อนด้วย เพื่อจะได้ต้นทุนที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

3) การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึง ผลตอบแทนทางสังคมหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งถ้าคิดถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว การผลิตผักปลอดสารพิษน่าจะให้ผลตอบแทนที่มากขึ้น แต่เนื่องจากการวัดค่าหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำได้ยากและซับซ้อนพอสมควร ผู้เขียนจึงไม่ได้ทำการศึกษา

ตาราง 6.1 ข้อควรพิจารณาในการตัดสินใจเลือกลงทุน ของการผลิตผักปลอดสารพิษ

รายการ	รวมผัก		คะน้า		กวางตุ้ง		ปวยเล้ง		ขาวปลี		กะหล่ำปลี		กะหล่ำดอก		ถัสดกั่ว	
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ต้นทุนรวม																
ต้นทุน/กก.																
รายได้ทั้งหมด																
ผลตอบแทนสุทธิที่เป็นเงินสด																
ผลตอบแทนสุทธิหักค่าเสื่อมราคา																
ผลตอบแทนทางการเงิน ปีที่ 1-4																
Payback period (ปี)																
NPV (บาท)																

ที่มา: จากกรสำรวจ

หมายเหตุ: 1 = การผลิตแบบกางมุ้ง 2 = การผลิตแบบบ่อถ้ำ

หมายถึงความเหมาะสมในการผลิต

หมายถึงไม่เหมาะสมในการผลิต